

Altså, vindkraften er jo blevet hjulpet i gang, ved vi alle sammen godt, men har jo ikke desto mindre været et af de største industrieventyr nogen sinde i Danmark, og noget, der i dag, som ordføreren jo også redegjorde for, udgør en væsentlig del af vores energiproduktion.

(Kort bemærkning).

Lars Christian Lilleholt (V):

Jeg er ganske enig i, at ting tager tid, og udvikling på det her område tager lang tid. Derfor er det også fornuftigt, at vi på forskningssiden gør alt, hvad der overhovedet er muligt for at udvikle nye ting og sager bl.a. inden for biobranchen og andre tiltag, der kan være med til at fremme os her i landet og være med til at give danske virksomheder nye eksportmuligheder.

Formanden:

Tak til hr. Lars Christian Lilleholt. Den næste ordfører er hr. Torben Hansen.

Torben Hansen (S):

Vind eller forsvind. Så enkelt kan det siges med det lille ordspil fra vindmølleindustrien. Frem til 2002 var Danmark sådan set et hestehoved foran alle andre inden for vedvarende energi, eksempelvis vind og sol; bølger har også været nævnt tidligere i debatten i dag.

Det forspring blev desværre via VK-regeringens meget ideologiske korstog mod alt, hvad der var vedvarende, reduceret fra et hestehoved til maksimalt et mulehår. Det var utilgiveligt dumt. Dansk Byggeri har endda den 9. september i Berlingske Tidende sidste år brugt ordet torskedumt både af hensyn til miljø og forsyningsikkerhed og også ud fra rent kommercielle synsvinkler. Det er jo netop det, som blev fremhævet sidste år i Berlingske Tidende, hvor den ene industrikoncern efter den anden, der beskæftiger sig med det her, sagde, at det var dumt.

Som jeg tidligere underholdt energiministeren med, kan man jo ikke anklage Berlingske Tidende for at være et kernesocialdemokratiske foretagende, så jeg vil da anbefale, at man læser de artikler.

Energiaftalerne fra den 29. marts sidste år pegede den rigtige vej med skrotningsordning for gamle vindmøller og to nye havvindmølleparker. Men det er ikke nok, hvis vi i Danmark skal sikre vores forsyningsikkerhed, skabe et ansvarligt dansk bidrag til løsning af vores globale

klimaproblemer og også i sidste ende, hvilket jo er en fantastisk sidegevinst, sikre vores egen udvikling, sikre vores egen produktion og dermed også danske arbejdspladser.

Regeringen skulle ifølge aftalen den 29. marts sikre, at der blev udpeget egnede områder for opstilling af de nye større møller, som skulle erstatte de små, der skulle skrottes. Vi kan desværre konstatere, at det hænger meget tungt. Det skulle være sket inden udgangen af 2004.

Nu må regeringen sætte magt bag ordene i aftalen. Lige nu drukner det her i kommunalreformforvirringen, og der er ikke nogen, der kan affinde sig med, at vi risikerer, at det her bliver udskudt til efter den 1. januar 2007 på grund af planlægningen ude omkring i landet, for hvis det sker, kan vi lige så godt sige til dansk vindmølleindustri, at de kan lukke deres danske salgskanaler, og det tror jeg ikke der er nogen der ønsker at sige til en industri, der har 20.000 ansatte og for 2005 vil omsætte for næsten 25 mia. kr.

Dansk energipolitik har afgørende betydning for en række vigtige samfundsinteresser. Og vores krav, danskernes krav om konstant energiforsyning er så grundlæggende, at vi jo ikke engang tænker over det til daglig. El og varme regner ingen med at skulle undvære på et tidspunkt. Og uden en fremadrettet og visionær energipolitik forbliver en række miljøproblemer uløste og vigtigst af alt, den menneskeskabte forandring af klimaet. Som oliekrisen i 1970'erne senest demonstrerede og også den meget høje oliepris, der er for nuværende, har energipolitikken central betydning også for den økonomiske udvikling. Og uden en langsigtet og ansvarlig energipolitik risikerer vi at komme til at stå i en rigtig, rigtig grim situation, når olieeventyret i Nordsøen slutter.

Alt tyder på, at jo længere vi venter med at gennemføre de nødvendige forandringer, desto dyrere bliver det, når problemerne for alvor viser sig. Og derfor er det også på høje tid, at vi på nogle områder lægger den energipolitiske kurs om. Det betyder også, hvilket EU's grønbog for 2001 om energiforsyning har påpeget indtil flere gange, at vi på europæisk plan er nødt til at se på vores egen energiforsyning, ellers bliver vi simpelt hen alt for afhængige af lande, der måske er mindre stabile end dem, vi omgiver os med lige her omkring, og det var alle Folketingets partier sådan set også enige om på nær Dansk Folkeparti, da man skrev til Kommissionen i 2002.